

Καστελλιώτικα Νέα

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΑΡ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ♦ ΑΡ. ΦΥΛ. 62 ΙΟΥΝ. - ΣΕΠΤΕΜ. 1970 ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' Τμή φύλ. Δρχ. 1

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 61 5ος ΟΡΟΦΟΣ Τ.Τ. 111

ΤΗΛ. 528-532 ΑΘΗΝΑΙ

ΤΑΧ. ΤΟΜΕΥΣ 143

ΕΤΟΣ 8ον

Βιβλιογραφία ΠΑΝ. ΑΘ. ΤΣΑΚΡΗ

Η ΑΡΧΑΙΑ ΔΩΡΙΣ - Η ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΙΕΩΝ

(ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ - ΜΝΗΜΕΙΑ)

Διατριβή επί Διδακτορία — 'Αθήναι 1970

Δέν είναι ανάγκη να παρουσιάσουμε την συμβολή του συμπολίτου μας καθηγητού, νύν Διευθυντού του 'Υπουργείου Παιδείας κ. Παν. Τσακρή πάνω στην Ιστορία του χωριού μας. Είναι σε όλους γνωστή όχι μόνον η αγάπη του στο φλέγον αυτό ζήτημα, αλλά θα μπορούσαμε να πούμε ότι ο ζήλος αυτός κατέληξε σάν έργο ζωής. Θά θυμούνται παλιότερα οι αναγνώστες μας τις επανειλημμένες προσφορές του συγγραφέως τόσο στην έφημερίδα μας όσο και στη γιορτή των 100 χρόνων του χωριού μας, όποτε και εκκυκλοφόρησε μία έν μικρή μονογραφία της Ιστορίας αυτής.

'Αλλά όλα αυτά θά μπορούσαν να όνομαστούν απλώς προκαταρκτικό ύλικό υπό ύπεξεργασίαν της ήδη δημοσιευθείσης διατριβής με ύπερεκατόν (100) σελίδες 54 εικόνες και 2 Χάρτες ως επίσης με πίνακα πηγών, βιβλιογραφία, πίνακα κυρίων όνομάτων κλπ.

Τό βιβλίο καλαισθητό από πάσης πλευράς και προσεγμένο σε κάθε λεπτομέρεια μετά από τόν πρόλογο σάν εισαγωγή άσχολεϊται με τό πρόβλημα τών Δωριέων. Στο Κεφάλαιο αυτό ο συγγραφέας με σαφήνεια και λιτότητα παραθέτει τις μέχρι σήμερα άναπτυχθείσες θεωρίες από δικούς μας αρχαίους και νέους και ξένους συγγραφείς, σχετικές με τήν προέλευση τών έμφάνισης και κινήσεις τών Δωριέων μέσα στον 'Ελλαδικό χώρο, για να καταλήξη σε τεκμηριωμένες άπόψεις ως προς τά φύλα αυτά τών Δωριέων.

Είς τά επόμενα κεφάλαια άσχολεϊται με τήν τοπογραφία της Δωρίδος.

Στήν αρχή προσδιορίζει τοπικώς τά όρια της Μητροπόλεως τών Δωριέων αντίπαράβαλλοντος κατά τρόπο κριτικό τις σχετικές άπόψεις τών συγγραφέων.

'Εν συνεχεία άσχολεϊται διεξοδικά με τις πηγές όσον άφορά τόν αριθμό τών Δωρικών πόλεων και συνεχίζει με τας όδους που άγουν εις τήν Δωρίδα. 'Αλλά τό σπουδαιότερο και διεξοδικότερο μέρος του βιβλίου είναι ή έρευνα της τοποθεσίας τών Δωρικών πόλεων έν συνδυασμώ με τά μέγχι τουδε εύρήματα.

'Ο συγγραφέας τοποθετεί τό Βοϊον ή Βόϊον εις τό «Κεραμιδαριό» ή «Παλιόκαστρο», τό Κυτίνιον εις τήν «Τσουκά του Χλαμού» τόν 'Ερινεό στο σημερινό νεκροταφείο Καστελλίων, τήν Πίνδο στον Πύργο και τέλος τή Δρυόπη κοντά στο σημερινό Οινόχωριον.

Βέβαια ή μέριμνα κυρίως για τήν τοπογραφία τών Δωρικών πόλεων δέν επέτρεψε σε περαιτέρω επέκταση του ιστορικού ύλικού της Δωρικής τετραπόλεως, ή όποία βεβαίως μπορεί να μνη παρουσιάζει μεγάλο έπιστημονικό ενδιαφέρον, αλλά για μας τούς καταγομένους από εκεί πάντοτε τό ενδιαφέρον είναι μέγα για ότιδήποτε άφορά τήν Ιστορία του τόπου αυτού.

Τήν όλη εργασία έκ της από τήν εξαντλητική παράθεση της βιβλιογραφίας τήν διακρίνει και ή προσπάθεια να παραμείνη ή διατριβή στα αυστηρώς έπιστημονικά πλαίσια.

Με τήν άδεια του συγγραφέα ός έλπίζωμε ότι ή έφημερίδα μας σε συνέχειες θά δημοσιεύσει τήν άρίστη αυτή διατριβή, ώστε να γίνη κτήμα όλων μας.

Τελειώνοντας δέν έχομε παρά να εκφράσωμε έν «Ευγε» έκ μέρους όλων τών Καστελλιωτών στον έκλεκτό συμπολίτη μας και να εύχθούμε σύνταγμα να δούν τό φώς και άλλες έπιστημονικές διατριβές του κύρους και του ύψους της δημοσιευθείσης ήδη διατριβής.

Δ. Χ.

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

Στου Ζαγκανά

Κάθε τόπος έχει και τις δικές του τις χάρες και τις όμορφιές. Τό χωριό μας δέν έχει έπίνειο, ούτε θάλασσες' ανήκει στα όρεινά χωριά. 'Εχει για τό καλοκαίρι όμως, τις δικές του έξοχες με βασιλιά και καύχημα, τό Χάνι του Ζαγκανά. 'Ολοι, μικροί και μεγάλοι, τις καλοκαιριάτικες ώρες τό αναπολούμε και πάντα βρίσκει ή εύκαιρία να φθάσουμε ως εκεί. 'Ως τόν Κάλανο. Τίποτα, έκτός από τό πέσιμο του με γάλου πλατάνου, στήν κατοχή, δέν άλλαξε τα τελευταία χρόνια τό τοπίο του. 'Αγριο, αλλά μαζι και ήρεμο και καλωσυνάτο. Μ' όλες τις προσπάθειές της, ή συγκοινωνία δέν τά κατάφερε ως τά τώρα να τό «τουριστικοποιήση», και έτσι, για τήν ώρα, μένει δικό μας. Μένουν δικά μας τά πλατάνια του, τά κρύα νερά με τά ψητά και τά κοντοσουβλία.

'Αλλά αυτός ο μικρός παράδεισος και μόνος, θά μπορούσε, με κατάλληλο έμπορικό χειρισμό, να γίνη μία πηγή πλουτοφόρα για όλους. Δέν είναι ύπερβολή. Διανοηθήκατε για μία στιγμή όλον τόν θαύσκιο αυτόν χώρο διαμορφωμένο σε τρεις πλατείες, με σκάλες να συγκοινωνούν, και τά παιχνιδίσματα τών νερών; Δανοηθήκατε να λειτουργήση σύγχρονο κυλικείο και μετέλ 20 κλινών με όλες τις άνέσεις;

Δέν απέχουμε πολύ και θά βρεθί ή κατάλληλος έπιχειρηματίας να τό αξιοποιήση. Και ή αξιοποίηση αυτή δέν θά είναι μόνο καλοκαιριάτικη, αλλά και περισσότερο, χειμωνιάτικη.

Τό χειμώνα, μέσα στο κρύο και στα χιόνια, ή παραμονή θά έχη κάτι τό παραμυθένιο.

'Αλλά τώρα, ός τό χαρούμε όπως είναι τό Χάνι του Ζαγκανά. 'Οαση στις ζεστές ήμέρες του καλοκαιριού. 'Αναψυχή και γαλήνη.

Θ.

Ίδρυσις βιομηχανικής μονάδος εις τό χωριό μας

Με πολλήν χαράν και ύπερηφάνειαν συγχρόνως γνωρίζομεν ότι έθεμελιώθη ήδη και ήρχισεν ή κατασκευή βιομηχανικής μονάδος παραγωγής κρέατος και κονσερβοποιίας έκ μέρους τών αδελφών Χρ. και Θεμ. Μελισάρη.

'Ηδη και μέχρι στιγμής έχουσιν ανοικοδομηθί οι σκελετοί τών επί μέρους κτισμάτων του συγκροτήματος και αί εργασίαι προχωρούν με ταχύν ρυθμόν και έλλίξεται, δι μέχρι τέλους του έτους θά τεθί έν πλήρη λειτουργία.

Παραμένει γεγονός δι ή βιομηχανική αυτή μονάς θά δόση μεγάλην οικονομικήν ώθησιν εις τόν τόπον μας.

Είς τούς αδελφούς Μελισάρη δλοπύχως όλοι οι Καστελλιώτες εύχονται εύόδωσιν του έργου των επ' αγαπθών δλιον.

Η ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΕΤΗ

ΕΚΔΡΟΜΕΙΣ ΕΙΣ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ

'Υπό κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΧΑΣΙΑΚΟΥ

Οι Καστελλιώτες, για μία ακόμη φορά, έδειξαν έμπρακτα τόν καλλιεργημένο ψυχικό τους κόσμο, με τήν φιλοξενία που προσέφεραν σε 40 ξένους έκδρομείς. Στις 15 'Ιουνίου, ένα πουλμαν με Πειραιώτες ξεκίνησε για διήμερη έκδρομή στη Ρούμελη, και ανέλαβα τήν ξενάγησί τους στα άγια χώματα της μάνας Ρούμελης. Οι έκδρομείς, μέλη του Φυσιολατρικού 'Ομίλου της Κυθηραϊκής 'Αδελφότητος, ξεκίνησαν από τόν Πειραιά με κατεύθυνσι προς τή Λαμία. Τό ταξίδι συχνά διεκόπτετο, για κατατοπιστικές ανακοινώσεις, διαβαίνοντας από τόπο σε τόπο, να γνωρίσουν τόν ιστορικό χώρο της Ρούμελης, αλλά και τις πλούσιες φυσικές όμορφιές, με τα μαγευτικά άκρογιάλια της και τά καταπράσινα δουνά της.

Πρώτος σταθμός οι Λιβανότες, ή πατρίδα του σταυραϊτού της Ρούμελης 'Οδ. 'Ανδρούτσου, όπου οι έκδρομείς έπληραν και τό θαλάσσιο λουτρό τους. 'Αλλος σταθμός τά Καμμένα Βούρλα, που ο συνδυασμός: θάλασσα - δουνό - πεύκο - λουτροπηγές και ώραια κέντρα άφησε κατάπληκτους τούς έκδρομείς.

Μία σύντομη διακοπή στο άγαλμα του Λεωνίδα τών Θερμοπυλών, για ν' ακούσουν, εκεί στον ίδιο τόπο, πως ένας Δαυίδ με 300 γενναίους έφραξε τόν δρόμο σ' ένα Γολιάθ τό 480 π.Χ. και πιό πέρα, στήν 'Αλαμάνα, να θαυμάσουν τόν Διάκο, που μιμήθηκε τόν Λεωνίδα, μπαίνοντας έμπόδιο στήν προέλασι του Βρυώνη.

Φτάσαμε στη Λαμία ώρα 2 τό μεσημέρι και οι έκδρομείς κάθησαν για φαγητό κάτω από τά δροσερά πλατάνια, στήν πλατεία Λαού κι έφαγαν με πολλή δρεξή στο έστιατόριο «ΘΕΡΜΟ-ΠΥΛΑΙ».

Τό απόγευμα, αφού έπισκεφθήκαμε τό μνημείο και τόν άνδριάντα του ήρωα της 'Αλαμάνας Διάκου, φύγαμε για τά Καστέλλια.

Με μία μικρή διακοπή στη Χαλκωμάτα, πληροφορήθηκαν τόν ήρωικό θάνατο δύο αδελφών κληρικών, του 'Επισκόπου Σαλώνων 'Ησαΐα, και του Παπαγιάννη, που θυσιάσθηκαν τήν ίδια μέρα στο δωμά της 'Ελευθερίας (23 'Απριλίου 1821). Για 10' λεπτά έπληραμε μία άνάσα στο θαυμάσιο έξοχικό Χάνι του Καρανάσου και στις 6 τό απόγευμα φθάσαμε στα Καστέλλια. Κατεβήκαμε στο Κουλιωτοκικό τό καφενείο, κουρασμένοι από τήν ήμερήσια διαδρομή, αλλά εύχαριστημένοι, γιατί άρχισε να μάς δροσίζη τό άπόγειο της Γκιώνας.

Τά καλωσορίσματα και οι συστάσεις ήταν ή πρώτη έπικοινωνία τών Καστελλιωτών με τούς ξένους έκδρομείς. Σε λίγη ώρα με τόν εξαίρετο Πρόεδρο της Κυθηραϊκής 'Αδελφότητος κ. Τά-

ση Κουκούλη, τόν 'Ηλία Χαμηλό-τόν ξενοδόχο του χωριού - και τόν καλόκαρδο Γραμματέα της Κοινότητος, ρυθμίσαμε τό θέμα του ύπνου τών έκδρομείων. Σκοπός μας ήταν, βέβαια, να κοιμηθούν στα δυό «ξενοδοχεία» του χωριού, του Χαμηλού από τό Λυκόρραχο και του Παπαγιάννου απ' τά Μακρέκια. Δυστυχώς, ο Παπαγιάννου τό είχε κλείσει σε κάτι ξένους και δέν έμεινε άλλη λύσι, παρά να κοιμηθούν στα σπία τών κατοίκων, στο Λυκόρραχο. Με πολλή εύχαρίστησι προσφέρθηκαν πολλοί απ' αυτούς, που ήσαν εκείνα στο καφενείο και παρέλαβαν τούς ξένους να τούς οδηγήσουν στα φιλόξενα σπίατια τους. 'Αλλος πήρε τρεις και άλλος πέντε και τακτοποιήθηκαν άμέσως. Δέν παραλείπω να εύχαριστήσω προσωπικώς, αλλά και έκ μέρους τών φιλοξενηθέντων, τούς πρόθυμους Καστελλιώτες: Ν.Π. Παπανικολάου, Π.Δ. 'Αποστολόπουλο, 'Ηλ. Ν. Λευκαδίτην, Δ.Γ. Παπανικολάου, Π.Κ. Κυριαζή, Ζαχαρ. Κοτσιμπό, Ζαφ. Μανανά, Μαρία Κότσικη, 'Ηλία Χαμηλό, Ν. Διάκον, Γεώρ. Προβιάν, οι όποιοι έφιλοξένησαν τούς έκδρομείς. 'Η φιλοξενία εξακολουθεί ν' άποτελή άρετή για τούς Καστελλιώτες, σάν γνήσιον Καστελλιώτες που είναι και άπόγονοι τών Δωριέων.

Οι ξένοι πέρασαν τό βραδυνό τους στα δυό ταβερνάκια, τρώγοντας μπριζόλες και πίνοντας Καστελλιώτικο κρασί.

Τό πρωί του 'Αγ. Πνεύματος, αναχωρήσαμε με κατεύθυνσι τό ιστορικό Χάνι της Γραβιάς, αφού πρώτα τούς μίλησα σχετικώς με τήν Ιστορία του χωριού και τών Δωριέων, που χάνεται στα βάθη τών αιώνων (1.100 π.Χ.) και τούς διάβασα ένα ποίημα, με τίτλο «ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ», που δημοσιεύεται ήδη στο περιοδικό «Σ τ ε ρ ε ά 'Ε λ λ α»:

... 'Εσύ 'σαι όμορφο χωριό,
της Ρούμελης καμάρι,
με τήν κοιλάδα τήν πλατιά
και τό βαθύ ποτάμι
και καμαρώνεις γύρω σου,
γεμάτο περιφάνεια,
τά καταπράσινα δουνά,
με τά πυκνά ρουμάνια:
Τις κορυφές του Πάρνασσου,
της Γκιώνας τά έλάτια,
του Καλλιδρόμου τις πλαγιές,
της Οίτης τά ρουπάκια ...

Στό Χάνι της Γραβιάς άκουσαν λίγα για τόν ήρωικό χορό του 'Ανδρούτσου και τούς έδιάβασα τό ποίημα του Γ. Ζαλοκώστα: «Τό Χάνι της Γραβιάς». Σε λίγο άνηφορίσαμε, από τό ιστορικό στενό, προς τό 51 χιλιόμετρο, για να φτάσωμε, ύστερα από μαγευτική διαδρομή 14 χιλιομ., στήν Καλοσκοπή, στον θαυμάσιο δουνάσιο έξώστη.

Τερματίσαμε στήν 'Αγ. Τριά-

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

Τό Δικηγορικόν Γραφείον του

κ. ΝΙΚΟΥ ΑΓΓ. ΜΑΚΡΗ

μετεφέρθη επί της όδοϋ Σταδίου αρ. 61

('Ομόνοια - Τηλ. 528-532)

5ος όροφος Γραφ. 2

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τά γραφεία της έφημερίδος μας από 1ης 'Οκτωβρίου 1970 μετεφέρθησαν επί της όδοϋ Σταδίου αριθ. 61. ('Ομόνοια) 5ος όρ. γραφείον 2. Τηλ. 528-532

Τρυγητή στὰ Καστέλλια

Τρύγος! Μπα τι βουβά!
'Εδώ εἶν' τὰ Καστέλλια;
Σιγή, φωνή καμμιῦ,
χλωμάρρωστα τ' ἀμπέλια.

*'Ερημες στράτες,
ρέμμα χωρίς βαρέλια.
Ποῦν' οἱ δραγάτες,
οἱ τρυγητές, τὰ γέλια:

*'Αδειες οἱ στέρνες,
στεγνά πατητήρια.
Ποῦν' οἱ παπάδες
τὰ ζουμερὰ σταφύλια:

Ποῦν' οἱ κυράδες
νὰ βράζουνε ριτζέλια,
οἱ βαρελάδες
νὰ δένουνε βαρέλια:

Πᾶν οἱ ξομάχοι
τῆς γῆς παλιοὶ δουλευτές,
κι' εἶναι μονάχη
ἡ γῆ χωρίς ἐραστές.

Στέρφα προσμένη
μ' ἀνοιχτὲς ἀγκαλιές.
Τραβάτε νέοι
χαρὲς ζήστε παλιές.
Νᾶτην ριγᾶει,
ἐραστὲς ζητᾶει θερμοῦς.
Κοιτᾶτε κάλλη!..
Θησαυροὺς θὰ βρῆτε κρυφούς.
ΔΗΜ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

δα; πού γίνεται τὸ ἐτήσιο πανηγύρι τῶν χωριῶν τῆς ὀρεινῆς περιοχῆς καὶ διαφόρων Σωματείων ἀπὸ τὰς πόλεις, ὅπως «ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ» τῶν Ἀθηναίων Καλοσκοπιτῶν κ.ά. Ὅλα ἦσαν φρεσκοπλυμένα ἀπὸ τὴν βροχὴ τῆς προηγούμενης καὶ ἡ περιοχή μωσκοβολοῦσε ἀπὸ τὰ ἔλατα καὶ τὰ σπάρτα:

«'Η πράσινη βελανιδιά, πού
ζῇ μέσ' στοὺς αἰῶνες
καὶ τοῦ ἐλάτου τὰ κλαδιά μὲ
φύλλα σὰν βελόνες,
τῶν πλατανίων οἱ φυλλωσιές,
τὰ κίτρινα τὰ σπάρτα,
ὅλα μαζί αὐτά, κεντοῦν
τῆς ἀνοιξῆς τὴ στράτα...»

Πλήθος κόσμου γιόρτασε μὲ
χαρὰ τὸ πανηγύρι. Τὸ φαγοπότι
μὲ ψητὸ ἀρνὶ καὶ ὁ χορὸς δημι-
ούργησαν μεγάλο κέφι στοὺς πα-
νηγυριώτες.

Τὸ ἀπόγευμα ἐπισκεφθήκαμε
τὰ περιβάλλοντα τοῦ χωριοῦ, μὲ τὴν
κερασιές, πού ἦσαν κατάφορτες
ἀπὸ μαύρα καὶ ξανθὰ κεράσια.

Κατὰ τὴν 6 κατηφορήσαμε πρὸς
τὴν Γραδιά καὶ ὕστερα ἀπὸ μικρὴ
δακτύλῃ στὸ παζάρι τοῦ Ἁγίου
Κων/νου, συνεχίσαμε τὴ διαδρο-
μή. Στὴ Χαιρώνεια καμάρωσαν
τὸ περήφανο λιοντάρι καὶ ἀκού-
σαν, ὅτι συμβολίζει τὸν ἡρωϊσμό
τοῦ ἱεροῦ λόχου τῶν Θηβαίων,
πού ἔπλεξε μαχόμενος τὸ 338 π.
Χ., πολεμώντας μὲ τὸν Φίλιππο
τῆς Μακεδονίας.

Λίγη δροσιὰ μᾶς ἐχάρισε ἡ
«Κρύα» τῆς Λειβαδιάς, μὲ τοὺς
καταρράκτες τῆς καὶ τὸ ψηλὸ κά-
στρο τῆς.

Φτάσαμε στὸν Πειραιᾶ στίς
10.30' τὸ βράδυ, γεμάτοι ἐντυ-
πώσεις ἀπὸ τὴν Ρούμελη καὶ πολ-
λὸ ὑποχρεωμένοι στοὺς Καστελ-
λιώτες, γιὰ τὴ φιλοξενία.

Ἀλήθεια, ἂν ὁ κ. Πρόεδρος
τῆς Κοινότητος φρόντιζε γιὰ τὴν
ἀνέγερσιν κάποιου ξενοῦ, πόσοι
ξένοι δὲν θὰ ἤθελαν νὰ διανυκτε-
ρεύσουν; στὰ Καστέλλια!

Γ. ΧΑΣΙΑΚΟΣ

ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

*'Εκδοσις:

Σύλλογος «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»

Διευθύνσις:

Διευθύνεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς

ὑπεύθυνος Συντάξεως:

Διαχειρίσις ἐμβάσματα ἐφημερί-
δος Ἡλίου Γ. Βέλλιον Ταμίαν
Συλλόγου.

Τύπος οἰκονομικῶν

Ε. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ & ΣΙΑ

Ἀγυσιλίου 23 — Ἀθήναι

Γάμοι

Τὴν 11^η Ἰουνίου 1970 μὲ
συμετοχὴν ἐκλεκτοῦ κόσμου ἐ-
τελέσθησαν ἐν Ἀθήναις καὶ
εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου
Σπυρίδωνος Παγγρατίου οἱ γά-
μοι τοῦ κ. Βασιλείου Ἀντ.
Ἀντωνοπούλου υἱοῦ τοῦ στρα-
τηγοῦ Α. Ἀντωνοπούλου καὶ
τῆς Λούλας τὸ γένος Κ. Βέλ-
λιου μετὰ τῆς χαριτωμένης
δεσποινίδος Ἀλεξάνδρας Ζα-
ριφοπούλου.

Τὴν 29 Ἰουνίου 1970 ἐτε-
λέσθησαν ἐν Καλλιθέᾳ καὶ εἰς
ἱερὸν ναὸν Ἁγίου Σώστην οἱ
γάμοι τοῦ Συντάκτου μας κ.
Εὐάγ. Πυθ. Κωτσίκη μετὰ τῆς
Δ)δος Καίτης Σεργενιάνη.

Τὴν 20.9.70 ἐτελέσθησαν οἱ
γάμοι τοῦ Δημ. Χρηστ. Κορ-
δὰ μετὰ τῆς Εὐσταθίας Λεων.
Κοντολάτη ἐν Καστελλίῳ.

Τὴν 31.5.70 ἐτελέσθη ὁ
Γάμος τοῦ Ἰωάννου Τσιπλά-
κου μετὰ τῆς Γιαννούλας Ἀ-
λεξ. Κεφαλά ἐν Καστελλίῳ.

Τὴν 13 Σεπτεμβρίου 1970
ἐτελέσθησαν εἰς τὸν ἱερὸν
Ναὸν Ἁγίου Ἀθανασίου Οἴ-
της Φθιώτιδος οἱ γάμοι τοῦ
συμπολίτου μας Νικολάου Δ.
Τσακνιά μετὰ τῆς Σοφίας Ἀ-
θαν. Παναγιῆ.

Τὰ Κ. Ν. εὐχονται εἰς τοὺς
νεονύμφους βίον ἀνθόσπαρτον.

Μνηοτεῖαι

Τὴν 26.9.70 ἡρραβωνίσθη
ἡ Μαρία Λουκά Παπαϊωάννου
μετὰ τοῦ Μινᾶ Γάτη.

Τὴν 27.9.70 ἡρραβωνίσθη ὁ
Παναγιώτης Κων. Μακρῆς ὑ-
πάλ. Δημοσ. Ταμείου Λαμίας με-
τὰ τῆς Ἀναστασίας Σταμού-
λη ἐκ Κοζάνης, ὑπάλ. ΟΤΕ.

Τὰ Κ.Ν. εὐχονται εἰς τοὺς
ἀνωτέρω ταχεῖαν στέφιν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Εἰς τὰς 26 Ἰουλίου ἐ.ε. ἐ-
γένετο, εἰς ἱερὸν Ναὸν Κοιμη-
σεως Θεοτόκου Χαϊδαρίου, ἡ
βάπτισις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἐγκρί-
του συμπατριώτου μας ἐπιτά-
κτου κ. Μ. Τσακάλου ὑπὸ τῆς
Δ)δος ἱατροῦ Μαίρης Ντηνια-
κοῦ ὡς ἀναδόχου ὀνομάσασα
αὐτὸν Εὐάγγελον. Τὰ Κ. Ν.
συμμετέχοντα εἰς τὸ μυστή-
ριον, συγχαίρουν ἀπὸ καρδίας
γονεῖς καὶ ἀνάδοχον

Τὴν 12.7.70 ἐβαπτίσθη τὸ
ἄρρεν τέκνον τοῦ Ἀντωνίου
Γεωργ. Γραμματικοῦ ὀνομα-
σθὲν Γεώργιος ὑπὸ ἀναδόχου
Βασιλικῆς Π. Μερμήρη.

Τὴν 23.8.70 ἐβαπτίσθη τὸ
ἄρρεν τέκνον τοῦ Γεωργ. Καλ-
λιμάνη ὀνομασθὲν Ἀθανάσιος
ἀναδόχος παρέστη ἡ Ἀλεξάν-
δρα Κασοῦτσου.

Τὴν 1.5.70 ἐβαπτίσθη τὸ
θῆλυ τέκνον τοῦ Ἰωάννου Λιά-
πη ὀνομασθὲν Ζωὴ ἀνάδοχος
παρέστη ἡ Ζωὴ Ἡλία Κυρια-
ζή.

Τὴν 31.5.70 ἐβαπτίσθη τὸ
θῆλυ τέκνον τοῦ Παναγιώ-
του Ραπτοπούλου ὀνομασθὲν
Εὐαγγελία ἀνάδοχος παρέ-
στη ἡ Καίτη Δημ. Παπαϊω-
άννου.

Τὴν 19.7.70 ἐβαπτίσθη τὸ
ἄρρεν τέκνον τοῦ Δημ. Βασ.
Μακρῆ ὀνομασθὲν Βασίλειος
ἀναδόχος παρέστη ὁ Ζαχα-
ρίας Π. Μακρῆς.

Τὴν 26.7.70 ἐβαπτίσθη τὸ
ἄρρεν τέκνον τοῦ Κων. Νικ.
Κυριαζή ὀνομασθὲν Νικόλαος
ἀναδόχος παρέστη ὁ Δημ.
Ἡλ. Παπαδάκης.

Τὴν 16.8.70 ἐβαπτίσθη τὸ
ἄρρεν τέκνον τοῦ Ἀποστόλου
Μαγαλιῶ ὀνομασθὲν Ἀντώ-
νιος ἀναδόχος παρέστη ἡ Σο-
φία Ντούβαλου.

Τὴν 23.8.70 ἐβαπτίσθη τὸ
θῆλυ τέκνον τοῦ Μαργαρίτη
ἱ. Παππά ὀνομασθὲν Γεωρ-
γία ἀναδόχος παρέστη ἡ Μα-
ρία Κ. Χαμηλοῦ.

Τὴν 30.8.70 ἐβαπτίσθη τὸ
θῆλυ τέκνον τοῦ Εὐαγγέλου
Ἑλευθερίου ὀνομασθὲν Βάγια
ἀναδόχος παρέστη ὁ Δημ.
Ἡλ. Σκωλίκης.

Τὴν 30.8.70 ἐβαπτίσθη τὸ
ἄρρεν τέκνον τοῦ Δημ. Καλλι-
μάνη ὀνομασθὲν Ἀθανάσιος ἀ-
νάδοχος παρέστη ἡ Γεωργία
Μαστροκώστα.

Τὴν 23.8.70 ἐβαπτίσθη τὸ
ἄρρεν τέκνον τοῦ Ἀθαν. Χ.
Σταματέλου ἀναδόχος παρέ-
στη ἡ Γεωργία Μοσχολοῦ.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἡ κυρία Χαρούλα Ἡλία
Τσακρῆ ἔτεκεν αἰσίως τὴν 13
Ἰουλίου 1970 εἰς Ἀθήνας θῆ-
λυ. Τὰ Κ.Ν. εὐχονται εἰς τοὺς
εὐτυχῆς γονεῖς νὰ τοὺς ζήση.

ΠΕΝΘΗ

Τὴν 12^{ην} Ἰουνίου 1970 ἀ-
πεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη ἐν Κα-
στελλίῳ Φωκίδος ὁ Νικ. Ἀριστ.
Μοσχολιός.

Τὴν 28^{ην} Ἰουλίου ἀπεβίω-
σεν καὶ ἐκηδεύθη ἐν Ἀθήναις
ὁ Ἀπόστολος Ταξιάρχης ἐκ
Κονιάκου Δωρίδος γαμβρὸς
ἐπὶ θυγατρὶ τοῦ ἐκ Καλοσκο-
πῆς Γ. Ραυτοπούλου.

Τὴν 18.8.70 ἀπεβίωσεν ἡ
Λεοῦδα Γρηγ. Κάντζου.

Τὴν 5^{ην} Σεπτεμβρίου 1970
ἀπεβίωσεν καὶ ἐκηδεύθη ἐν
Πειραιεῖ ὁ Ἀγγελος Νικ. Μα-
κρῆς.

Τοὺς οἰκείους συλλυπούμεθα
ὀλοψύχως.

ΧΡΗΜΑΤΑ ΜΑΣ ΑΠΕΣΤΕΙΛΑΝ

1. Χαρ. Κ. Πιπέλιας, Λαμία
δρχ. 150.

2. Παν. Κ. Κοτσιμπός, Ἀ-
θήναι δρχ. 200.

3. Ἰδιος διὰ συνδρομὴν ἔ-
τους 1970 δρχ. 120.

4. Ἀθαν. Χατζηγιάννου, Ν.
Ἰωνία, δρχ. 150.

Ο ΜΕΘΥΣΜΕΝΟΣ

— 1 —

Χτύπησε μεσάνυχτα, τὸ μεγάλο ὥρολόγι.
Ὁ δρόμος ἔρημος.
Σκόρπια ἄνω του,
χαρτιά κι' ἀποτσιγάρα.
Ἵπολείμματα τῆς βάρβαρης
τῶν ξενύχτηδων ὁρδῆς,
πού πέρασε.

— 2 —

Βάφει ἀσημένιους,
τὸ ἄσπρους τοίχους, τὸ φεγγάρι.
Σκορπᾶνε τριγύρω,
οἱ πελώριοι νυχτερινοὶ συνωμότες.

— 3 —

Ὁ κόσμος τῆς νύχτας,
σιωπηλὸς, ἀμίλητος,
ξεχύθηκε.
Μόνοι καὶ ζευγάρια,
σκορπῆσαν.
Καὶ μόνος ἀπέμεινε πάλι.

— 4 —

Ἔσυρες τὰ βήματά σου,
πάνω στὴ χρυσὴ λεωφόρο,
στὸν ἀσημένιο δρόμο.
Χάθηκε ἡ λεωφόρος,
ἔσθισε τὸ σοκάκι.
Ἀπέμεινε μόνος Σου.
Σὺ! καὶ τὰ βήματά Σου.

— 5 —

Ἐκλείσες τὰ μάτια Σου,
τὰ θολωμένα ἀπ' τὸ οἰνόπνευμα,
τᾶνκλεις, κι' ἔγινες βήματα.
Βήματα:
Ἕνας ξηρὸς κρότος.
Ἡ ἐπαφὴ τοῦ ποδιοῦ σου στοὺς ἄλλους.

— 6 —

Ξέχασες τὴν αἰτία.
Σχέτο κρατᾶς τ' ἀποτελεσμα,
καὶ κρατᾶς, τὸ μόνο πού ἔχει ἔννοια.
Ἔχει ἔννοια, γιατί εἶναι ἀλήθεια.
Μὰ σὺ ζητᾶς τὸ ψέμα.
Ὅλοι ζητᾶμε τὸ ψέμα.
Καὶ δὲν μᾶς νοιάζει ἂν εἶναι ψέμα.
Φτάνει νὰ εἶναι ὠραῖο ψέμα.

— 7 —

Μηχανικὰ ἀπόφυγες,
τὸ φωτισμένο μπάρι, τὸ πολυθρόνο.
Μηχανικὰ περπατᾶς,
στὸ σκοτεινὸ σοκάκι.
Ἔχεις τὸ μυαλό Σου ἄδειο,
καὶ χαίρεσαι γι αὐτό.

— 8 —

Θὰ μπορούσες νὰ ζητήσης πολλά,
Νὰ ζητήσης μιὰ Μάνα, ἕνα Πατέρα.
Νὰ ζητήσης μιὰ σύζυγο, ἕνα παιδί,
ἕναν δικό Σου, κατὰδικό Σου.

— 9 —

Θὰ μπορούσες νὰ ζητήσης,
ἕνα τζάκι, μιὰ ζεστασιά.
Νὰ ζητήσης γι' ἀγάπη.
Νὰ ζητήσης ἕναν ἑαυτό Σου.

— 10 —

Γιὰ κάποιο ἀπ' αὐτὰ γυρίζεις,
μὰ τώρα τὸ ξέχασες,
κι' ἀπομένεις νὰ γυρίσης.
Νὰ γυρίσης μόνος,
νὰ γυρίσης χωρίς σκοπὸ.
Νὰ γυρίσης ἄδειος, κούφιος,
καὶ μεθυσμένος,
στὰ ἔρημα καὶ σκοτεινὰ
σοκάκια τῆς ἀπομακρῆς γειτονιάς.

Β. Γ. ΚΑΡΑΠΛΗΣ

ΔΩΡΕΑΙ

Εἰς μνήμην Ἀποστόλου Τα-
ξιάρχου αἱ οἰκογένειαι Χρή-
στου καὶ Δημητρίου Χαλατσᾶ
ἀπέστειλαν ἀπ' εὐθείας πρὸς
τὴν Κοινότη. Καστελλίων ἀν-
τὶ στεφάνου δραχμὰς 500 δι'
εὐαγὴ σκοπὸν.

Εἰς μνήμην Ἀγγέλου Νικ.
Μακρῆ ἡ οἰκογένεια Γεωργ. Ν.
Παπαμικολάου ἀπέστειλεν ἀπ'
εὐθείας εἰς Σχολικὴν Ἐφορίαν
Καστελλίου, ἀντὶ στεφάνου
δραχμὰς 500.

Ἐπανόρθωσις

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 61)1970
φύλλον τῆς Ἐφημερίδος μας
καὶ εἰς τὴν στήλην κοινωνικῶν
Ἀρραβῶνες, ἀνεγράφη ὁ Ἀν-
δρέας Δημ. Ἀνδριτσάπουλος,
ἱατρός ἀντὶ τοῦ ὁρθοῦ Ἀν-
δρέας Δημ. Ἀνδριτσάπουλος
Δ)ντῆς Ταμείου. Ζητοῦμεν
συγγνώμην διὰ τὸ ἀκούσιον
λάθος.

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

—Συνέχεια εκ του προηγούμενου

Οι μετριοπαθείς όμως αγρότες, λόγω της ευτελούς αξίας της διαφοράς σε σύγκριση με τη δικαστική δαπάνη, παραμερίζουν συνήθως τα πολιτικά δικαστήρια και προσφεύγουν στην συμβιβαστική μεσολάβηση του 'Αγρονόμου. Ο 'Αγρονόμος, σάν ειρηνοποιός, με την πολιτικότητα που αναπτύσσει, την εμπειρία και την ψυχραιμία που τον διακρίνει και με την αμερόληπτη, αδιάβλητη και εξυπηρετική του δικαίου παρέμβαση, προσφέρει στην ύπαιθρο μεγάλες και βεβαιές υπηρεσίες. Με το συμβιβαστικό δε προκτικό που υπογράφεται μεταξύ των διαδίκων στην εν τώ 'Αγρονόμειο φυλασσόμενην αίτησιν, συντηρείται η δημοσία τάξις και προάγεται η κατανόηση μεταξύ των γειτόνων κτηματιών.

Ενθός από της συστάσεως του 'Ελληνικού Κράτους, η 'Αγροτική 'Ασφάλεια, όπως και η Στοιχειώδης Εκπαίδευσις και η 'Αστυνομία, κατ' αναλογία προς τα ισχύοντα εις άλλα κράτη της Ευρώπης, θύεν άντέγραφε τότε η νομοθεσία μας, άνετέθη εις τους Δήμους (Ν. 27 Δ)μβρίου 1833, «περί συστάσεως των Δήμων 13, 17, 18», Β.Δ. 31 Δ)μβρίου 1836 «περί Δημοτικής 'Αστυνομίας», άρθρα 65, 83 κ.λπ.). Βραδύτερον όμως, καταδείχθησεν ότι η Δημοτική αρχή εν 'Ελλάδι ήτο ακατάλληλος προς αποτελεσματικήν άσκησην των αρμοδιοτήτων τούτων, αφηρέθη από τους Δήμους, τόνον η Στοιχειώδης Εκπαίδευσις, όσον και η 'Αστυνομία και η 'Αγροφυλακή.

Από του έτους 1892 η Βουλή διεπίστωσεν ότι η Δημοτική 'Αστυνομία απέδειχθη άλυσιτελής εις την υπηρεσίαν δημοσίας ασφάλειας και τάξεως, δέν έκπληροί δε έπιτυχώς και τα λοιπά αυτής καθήκοντα εν τη λειτουργία της τοπικής Διοικήσεως.

Η 'Αστυνομική 'Αρχή, είτε υπό του Δημάρχου άμέσως, είτε υπό του 'Αστυνομικού, προτάσει αύ του ιδιοριζομένου άσκουμένη, έπηρεάζεται συνήθως υπό των έχωριών παθών και συμφερόντων και άδυνατεί να έπιδιώξη την αυστηράν και άπρόσωποληπτον έφαρμογήν του νόμου και να προστατεύση δεόντως τα εις αύ τον έμπειριστευμένα κοινοτικά συμφέροντα, διαπελούσα υπό το κράτος του κομματικού ανταγωνισμού, έξ ου προέρχεται. Τα δέλεθρια αποτελέσματα της τοιαύτης άστυνομικής διοικήσεως των Δήμων, είναι καταφανή, οία δήποτε δε προς εύνοίαν και ήθικην προαγωγήν της χώρας εργασία αποβαίνει άνωφελής και ματαιία, εάν η κατάστασις αυτή παραταθή. (Από την εισηγητικήν έκθεσιν επί του νόμου 1892 «περί μεταβολής της 'Αστυνομικής Διοικήσεως»).

Εν τούτοις όμως, η άγροτική 'Ασφάλεια ή άγροτική 'Αστυνομία, όπως έκαλείτο τότε, έξηκολούθησε ύποταγμένη οικονομικώς εις την άρμεδιότητα των Δήμων.

Η Δημοτική 'Αγροφυλακή ήδυνήθη ν' άνταποκριθή εις πόν σκοπόν της, ως αποδεικνύεται εκ των κάτωθι:

α) Το Γεωργικόν Συνδριον εν Ναυπλίω, την 10 Αυγούστου 1901, εισηγουμένου του κ. Χ. Βοζίκη, διεπίστωσεν άπελπιστικήν την κατάστασην της άγροτικής ασφάλειας και ύπεδεικνυε τον διορισμόν κατ' περιφέρειας ειδικού άγροτικού άστυνομίου ως προϊσταμένου των άγροφυλάκων, ως και την εκ του Δημοσίου προ ύπολογισμού έξυπνρήτησιν της μισθοδοσίας των άγροφυλάκων. Αντί τούτου όμως, ο Ν.Γ.Σ. ΙΗ' του 1907 αφήνει εις τους κτηματίας την έκλογήν και την πληρωμήν των άγροφυλάκων και την άνάθεσιν εκ νέου της άγροτικής 'Αστυνομίας εις τους Δημάρχους.

β) Εν τη από 22 Ν)βρίου 1924 αίτιολογική έκθέσει του ύπουργού 'Εσωτερικών επί σχεδίου Νόμου «περί κυρώσεως του από 10 Σ)βρίου 1924 Ν. Δ. περί οργανώσεως της 'Αγροτικής 'Ασφάλειας θεσπίζοντι ότι το

σύστημα της Δημοτικής 'Αγροφυλακής του Ν. Γ.Σ.ΙΗ του 1907 ώδήγησεν εις άπόλυτον έλλειψιν άγροτικής ασφάλειας. γ) Εν αϊς περιφερείαις ή τάσις προς δυνάμειν ήτο ζωορρότερη, ως εν Κρήτη, Κεφαλληνία, 'Ιθάκη, Λευκάδι, Πελοποννήσω κλπ., υπό τας διαμαρτυρίας των άγροτών, ειδικοί νόμοι εισηγάγον το σύστημα της κρατικής άγροφυλακής (ειδ. Δ)μα Γεν. Δ)νωσεως Κρήτης) εν Κεφαλληνία και 'Ιθάκη «περί εξασφαλίσεως της άγροτικής περιουσίας — δ) εν έτει 1926 κατηργήθησαν άπαντες οι ειδικοί νόμοι και έπανεφέρθη το σύστημα της Δημο-κοινοτικής 'Αγροφυλακής. Υπό το σύστημα τούτο, έπλήθε πλήρης χαλάρωσις εις την ύπαιθρον και η άγροτική ασφάλεια ύπέστη παραλυσίαν. Τότε, εις πολλάς περιφερείας, οι κτηματία συνεκρότησαν ειδικά συλλογητήρια με κύριον αίτημα την εισαγωγήν του συστήματος της Κρατικής 'Αγροφυλακής (Σχ. Φάκελλος εις το ύπουργείον 'Εσωτερικών).

ε) Υπό την πίεσιν λοιπόν των άγροτών, εις μέν την Κρήτην έπανεισλήθη άμέσως και έσπευσμένως το σύστημα της Κρατικής 'Αγροφυλακής, εις δε την λοιπήν 'Ελλάδα, το έτος 1927, δι' αποφάσεως των ύπουργών 'Εσωτερικών και Γεωργίας συνεστήθη νομοπαρασκευαστική επιτροπή (11.11.27) εκ προσώπων έγνωσμένου κύρους, προς σύνταξιν σχεδίου γενικού νόμου «περί άγροτικής ασφάλειας». Η επιτροπή αυτή εϊργάσθη μεθοδικώς και συντόνωσεν επί όλόκληρον έτος, τ' άδε πρακτικά των συζητήσεων και το κατ'αρισθέν ύπ' αυτής σχέδιον νόμου, άπετέλεσαν την κυρίαν βάσιν, έφ' ης κατηργήσθη το από 15)22 - 10 - 1929 Ν. Δ. «περί ασφάλειας άγροτικών κτημάτων», ψηφισθέν υπό της Βουλής και της Γερουσίας. Επ' αύτό εστηρίχθη, εν έτει 1937, ο Α. Ν. 1010 «περί Κώδικος 'Αγροτικής 'Ασφάλειας», όστις, υπό τας διαφόρους τροποποιήσεις το όλον σύστημα διά το Ν. Δ. 3030)54 «Περί άγροφυλακής». Εν συνεχεία, διά των α) Ν. Δ. 4522 «Περί συμπληρώσεως διατάξεων τινών περί άγροφυλακής και 6) Ν.Δ. 4523 1966 «Περί συνταξιοδοτήσεως των όργάνων της 'Αγροφυλακής». Το έτος 1968, ύπό της 'Εθνικής Κυβερνήσεως, διά του ύπ' αριθ. 144)Β. Δ. καθιερώθη διά τα όργανα το ένιαίον μισθό

λόγιον και ήδη εύρίσκεται Β. Δ. προς δημοσίευσιν, το όποιον καθιερώνει νέον μισθολόγιον. Τέλος η 'Εθνική Κυβέρνησις, εν τη άναληφθείσά προσπαθεία αναδιοργανώσεως των δημοσίων πραγμάτων, ύπήγαγε την 'Υπηρεσίαν 'Αγροφυλακής εις το ύπουργείον Δημόσιας Τάξεως. Ούτω λοιπόν, το Σώμα της 'Αγροφυλακής, άναδιοργανούμενον επί νέων βάσεων, θα έδνηται νά εκπληρώση πλήρως της άποστολής του, όχι μόνον εις την διαφύλαξιν του μόχθου του άγρότου της πολυπληθεστεράς τάξεως της Πατρίδος μας, αλλά και εις άπάσας τας Κρατικές 'Υπηρεσίας, τους 'Οργανισμούς Κοινωνικής 'Ωφελείας και Ιδία εις τας ένοπλους δυνάμεις και τα λοιπά σώματα, την 'Ελληνικήν Βασιλικήν Χωροφυλακήν και την 'Αστυνομίαν Πόλεων, διά την τήρησιν της δημοσίας τάξεως και ασφάλειας.

Εις το σύστημα της Κρατικής άγροφυλακής, η τοπική αυτοδιοίκησις (δηλαδή τα δημοτικά και Κοινοτικά Συμβούλια, άσκούνο σοβαρώτατας αρμοδιότητας εν έκάστη περιφερεία. Αποφασίζει περί έκδόσεως άγροναιμικών διατάξεων (κανονισμός καταχής και βοσκήσεως ζώων, καθορισμός κτηνοτροφικών ζωνών, άπηρευμένων γεωργικών ζωνών, κανονισμοί ύγιεινής και προστασίας των εν τη άγροτική περιοχή ύδάτων των χρησιμοποιουμένων προς ποτισμόν των ζωνών, ή προς πόσιν ύπ' ανθρώπων, περί έκδόσεως κανονισμών διανομής άρδευτικών ύδάτων, περί έπισκευής των άγροτικών όδών και περί έκτελέσεως και συντηρήσεως άρδευτικών έργων. Επίσης, ύποδεικνύει τους ύποψηφίους άγροφύλακας και γυναικοδοτεί διά τον διορισμόν των. Δέχεται τας αίτήσεις των κτηνοτρόφων και έπιτρέπει την δόκησιν των ποιμνίων των εις τα κτήματα εντός των γεωργικών ζωνών, δι' αποφάσεως των έκτελεστών από της έκδόσεως της. Επίσης ρυθμίζει την χρήσιν των κοινοτικών βοσκοτόπων.

Ίδου λοιπόν, και εις την κρατικήν άγροφυλακήν η τοπική διοίκησις διατηρεί την ισχύν της, συνεργαζόμενη δε στενώς μετά των στελεχών του Σώματος, αποδίδειν ώφέλιμος εις την γεωργίαν και έθνικην οικονομίαν και συμβάλλει τα μέγιστα εις την έμψυκωσιν της τάξεως και της ασφάλειας εν ύπαίθρω.

Δημήτριος Δρόσος
'Αγρονόμος

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΟΔΩΝ ΣΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ

—Συνέχεια (2ον)

Ο από το σπίτι του Παχόγιαννου μέχρι του Μπαλόγιαννου φερόμενος δρόμος, ώνομάσθη όδός ΚΑΛΛΙΕΩΝ, εις άνάμνησιν των άρχαίων κατοίκων της πολίχνος Καλλίου ή Καλλιπόλεως και των περίξ αύ της, εις την πέραν της Καλοσκοπής έκτεινομένης βραχώδους έκτάσεως της Γκιώνας.

Οι Καλλιείς, άνήκοντες εις την φυλήν των 'Οφίων ή 'Οφινώνων, είναι οι πρώτοι, οίτινες μετά των Βωμιώνων και των 'Υαίων, προσεχώρησαν εις την Δωρικήν Πολιτείαν και διά της χώρας αύτων κατήλθον οι Δωριείς εις την Ναύπακτον και έκειθεν διεξέπλευσαν εις Πελοπόννησον. Διά τούτο και θα έπρεπε, ή από Χλωμού Παχόγιαννου και πέραν της Καλοσκοπής μέχρι και της Ναυπάκτου ν' άποκληθής ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΚΑΘΟΔΟΥ ΤΩΝ ΔΩΡΙΕΩΝ, αλλά και να διαπλάτυνη και ασφαλτοστρωθή και χρησιμοποιηθή διά την διακίνησιν έπιβατών και προϊόντων μεταξύ της 'Ανατολικής και Δυτικής Στερεάς 'Ελλάδος, καθότι είναι βραχυτέρα της

διά μέσου 'Αμφίσσης κατ' 50 και επέκεινα χιλιόμετρα. Πλήν των δια τούτο προεκήθη και υπό των Δωριέων το 1104 π.Χ.

Το 426 π.Χ., άποτελούντες μίμημα της Αϊτωλικής Συμπολιτείας, προσεβλήθησαν υπό του στρατηγού των 'Αθηναίων Δημοσθένους, όστις κατενίκηθη.

Το 197 π.Χ., ο Ρωμαίος 'Υπατος 'Ακίλιος Γλαβρίων διήλθε την χώραν των Καλλιέων, μετ' άπείρων δυσκολιών, και ύπέστη μεγίστην φθοράν εις άνδρας και ύποζύγια, κατακρινόμενάτα εις τα δάραθρα του Κόρακος και της Οίτης, και προσέβαλε την Ναύπακτον.

Το 190 π.Χ., ο 'Υπατος 'Ακίλιος Μάνιος ήκολούθησεν την αυτήν όδον από της 'Ηρακλείας και προσέβαλε την 'Αμφισσαν.

Μετά την άπελευθέρωσιν, διά του από 30)8)1840 Β.Δ. του Βασιλέως 'Οθωνος, δημοσιεύθέντος εις το ύπ' αριθ. 22)1840 φύλλον της 'Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, άπετέλεσεν τον Δήμον Καλλιέων της 'Επαρχίας Παρνασσίδος,

'Αναδημοσιεύομεν ένα ποίημα Τὰ Καστέλλια του έγκρίτου συμπολίτου κ. Γεωρ. 'Αν. Χασιάκου δημοσιευθέν εις περιοδικόν "ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ",

Έσύ 'σαι όμορφο χωριό, της Ρούμελης καμάρι,
με την κοιλάδα την πλατιά και το βαθύ ποτάμι
και καμαρώνει γύρω σου, γεμάτο περηφάνεια,
τά καταπράσινα δουνά, με τα πυκνά ρουμάνια.
Τίς κορυφές του Παρνασσού, της Γκιώνας τα έλάτια,
του Καλλιδρόμου τίς πλαγιές, της Οίτης τα ρουπάκια.
Και το ποτάμι, ο Πίνδος σου, που τρέχει άφρισμένο,
στον Κηφισό, βουίζοντας, φτάνει άγριεμένο.
Και για διγλάτορα, ψηλά, έχεις τον 'Αι-Βασίλη,
που στέκει άγρυπνος φρουρός, τον κάμπο να βιγλίζει.
Την άνοιξη, παράδεισος τριγύρω σου ο τόπος
και ξανασαίνει' ο γεωργός, που τον παιδεύει ο μόχθος.
Στων πλατανιών τίς φυλλωσιές γλυκολαλούν τ' άηδόνια
και στα χαγιάτια χτίζουνε φωλιές τα χελιδόνια.
Προς τον Πανάγαθο Θεό την προσευχή τους κάνουν,
ευχαριστίες και σκοπούς, χαρούμενα, του ψάλλουν.
Το καλοκαίρι δροσερό άπόγειο στέλν' η Γκιώνα,
Στά καρπερά τ' άμπέλια σου γλυκαίνει κάθε ρόγα.
Στο χώρο σου σταμάτησε η φυλή των Δωριέων
και κάστρα έχτισε πολλά η τέχνη των 'Αρχαίων.
Τό 'να το λέν' 'Ερινεό, Κυτίνιο το άλλο,
το τρίτο το Παλιόκαστρο, Πίνδο το πιο μεγάλο.
Τ' αγαπημένα σου παιδιά, σάν φεύγουν για τα ξένα,
τα κάλλη σου μέσ' την καρδιά φυλάν βαθιά κρυμμένα
και πάντα τόχουν μέσ' στο νου κοντά σου να γυρίσουν,
σάν κουραστούν στην ξενιτιά και θά σ' νοσταλγήσουν.
Γ. Χασιάκος

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΝ

(Συνέχεια του προηγούμενου)

Οι δρόμοι που κατευθύνονται προς τα Καστέλλια είναι καλής βατότητας (με εξαίρεσι ένα τμήμα της όδου 'Αμφίσσης - Καστελλίων, το όποιο όμως διαμορφώνεται και έπισκευάζεται). Όταν μετά λίγας έτη παραδοθή στην κυκλοφορία ή νέα έθνική όδός Θερωπολίων - 'Αμφίσσης - Ναυπάκτων, αί χιλιόμετρα, άποστάσεις Λαμίας - Καστελλίων και 'Αμφίσσης - Καστελλίων θα μειωθούν σημαντικά, ενώ παράλληλα ή κυκλοφορία των αυτοκινήτων θα είναι πολύ πιο γρήγορη και άνετη. Μέσα στο χωριό το όδικό δίκτυο είναι ίκανοποιητικό (οι περισσότεροι δρόμοι είναι ασφαλτοστρωμένοι).

Παρακάτω αναφέρουμε το πιο χρήσιμα (για τον πιθανό έπισκέπτη του χωριού) δρομολόγια των Κ.Τ.Ε.Τ.Α. και των Σ.Ε.Κ.

1) Από την 'Αθήνα προς τα Καστέλλια, καθημερινώς πλην Κυριακής: "Ωρα άναχωρήσεως 15: Τίμη εισιτηρίου δρχ. 53.50, άπόστασις 188 χλμ.

Τα λεωφορεία άναχωρούν από το Πρακτορείο Φωκίδος του Νομού Φωκίδος, περιλαμβάνοντα τα χωρία Γούραν (νύν Πυρρά, Καστριώτισσαν, 'Ανω Μουσούνισσαν (νύν Διάκου), Κάτω Μουσούνισσαν, Δρέμι-σαν (νύν Πανουργιά), Σπρώμην, και με έδραν το Μαυρολιθό. Κατά τους άγώνας της άπελευθερώσεως, προσέφερε πλείστους άγωνιστάς.

2) Από την 'Αθήνα προς τα Καστέλλια, καθημερινώς πλην Κυριακής: "Ωρα άναχωρήσεως 15: Τίμη εισιτηρίου δρχ. 53.50, άπόστασις 188 χλμ.

Τα λεωφορεία άναχωρούν από το Πρακτορείο Φωκίδος του Νομού Φωκίδος, περιλαμβάνοντα τα χωρία Γούραν (νύν Πυρρά, Καστριώτισσαν, 'Ανω Μουσούνισσαν (νύν Διάκου), Κάτω Μουσούνισσαν, Δρέμι-σαν (νύν Πανουργιά), Σπρώμην, και με έδραν το Μαυρολιθό. Κατά τους άγώνας της άπελευθερώσεως, προσέφερε πλείστους άγωνιστάς.

3) Από την 'Αθήνα προς τα Καστέλλια, καθημερινώς πλην Κυριακής: "Ωρα άναχωρήσεως 15: Τίμη εισιτηρίου δρχ. 53.50, άπόστασις 188 χλμ.

Τα λεωφορεία άναχωρούν από το Πρακτορείο Φωκίδος του Νομού Φωκίδος, περιλαμβάνοντα τα χωρία Γούραν (νύν Πυρρά, Καστριώτισσαν, 'Ανω Μουσούνισσαν (νύν Διάκου), Κάτω Μουσούνισσαν, Δρέμι-σαν (νύν Πανουργιά), Σπρώμην, και με έδραν το Μαυρολιθό. Κατά τους άγώνας της άπελευθερώσεως, προσέφερε πλείστους άγωνιστάς.

4) Από την 'Αθήνα προς τα Καστέλλια, καθημερινώς πλην Κυριακής: "Ωρα άναχωρήσεως 15: Τίμη εισιτηρίου δρχ. 53.50, άπόστασις 188 χλμ.

Τα λεωφορεία άναχωρούν από το Πρακτορείο Φωκίδος του Νομού Φωκίδος, περιλαμβάνοντα τα χωρία Γούραν (νύν Πυρρά, Καστριώτισσαν, 'Ανω Μουσούνισσαν (νύν Διάκου), Κάτω Μουσούνισσαν, Δρέμι-σαν (νύν Πανουργιά), Σπρώμην, και με έδραν το Μαυρολιθό. Κατά τους άγώνας της άπελευθερώσεως, προσέφερε πλείστους άγωνιστάς.

(Δελφών) όδός Θ. Δελφιάων και Βίκτωρος Ούγκω-Πλατεία Καραϊσκάκη. Για πληροφορίες και πιθανές μεταβολές δρομολογίων, άπευθυνθήτε στο τηλ. 522-495.

2) Από Λαμία προς τα Καστέλλια, καθημερινώς, ώρα 10.15' Κυριακάς ώρα 14, τιμή εισιτηρίου δρχ. 15, άπόστασις 40 χλμ. Τα λεωφορεία άναχωρούν από το Πρακτορείο 'Αταλάντης - Καμ. Βούρλων (όδός Θερωπολίων - Δ. Παπακυριαζή).

3) Από 'Αμφισσα προς Καστέλλια, καθημερινώς 5.30', 10.30' π.μ. Κυριακάς 13.30'. Τιμή εισιτηρίου δρχ. 14, άπόστασις 36 χλμ. Τα λεωφορεία άναχωρούν από το Πρακτορείο 'Αμφίσσης (Κεντρική Πλατεία). Για πιθανές μεταβολές δρομολογίων, τηλεφωνήστε στο 2 - 26.

4) Από 'Ιτέα προς Καστέλλια:

Καθημερινώς, τιμή εισιτηρίου δρχ. 19., άπόστασις 49 χλμ.

Δρομολόγια Σ.Ε.Κ.:

1) Για πληροφορίες σχετικές με τα έκάστοτε ισχύοντα δρομολόγια 'Αθηνών - Σιδηρ. Σταθμού Μπράλλου (άπ' όπου όδικώς μεταβαίνει ο έπισκέπτης εις τα Καστέλλια), άπευθυνθήτε στα κάτωθι πρακτορεία των Σ.Ε.Κ. 'Αγ. Κωνσταντίνου 18, τηλ. 522-491 και 524-563, Σταθμός 'Αθηνών 813-882, Πανεπιστημίου.

2) Λαμία - Καστέλλια. 'Απευθυνθήτε στο Πρακτορείο των Σ.Ε.Κ. όδός 'Αβέρωφ 11, τηλ. 32-01.

(Συνεχίζεται)

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 1940

(Απόσπασμα από ανέκδοτο έργο)

Θεριστής του 1940. 'Ο ήλιος έβραζε τα μεταωμένα στάχια κι οι κόττες τα μαδούσαν. 'Ο ιδρώτας έσταζε σπειρί - σπειρί, έπιανε τις ρυτίδες των προσώπων, τις γέμιζε τσουξίμο και κατέβαινε κριθαρόχρωμος, από την ξανθή σκόνη του κάμπου, στ' άξυρίστα πηγούνια των άγροτών. Οι άνάστροφες των χειρών τους γίνονταν ξύστρες και τον έριχναν στο χάμα. Οι τραγιάσκες είχαν τη μόνιμη ξυνίλα του ιδρώτα όπως οι πάνες τη μυρωδιά του ποτίσματος των μωρών. Στις άγκορτσές κρέμονταν τα ταγάκια σ' αφλάμπουρα της έργατιάς. Τα φλασκικά και τα λαγήνια σηκώνονταν κάθε τόσο στον αέρα γύριζαν τον πάτο τους στον ήλιο κι' έλεγαν, «νά που γράφουμε την κάψα σου». Τα χελιδόνια ζυγιάζονταν κι' έφορμούσαν κάθετα πάνω απ' τα κεφάλια των ανθρώπων καταβροχθίζοντας τις μύγες.

Τα φίδια άφηναν σκιασμένα τις λιάστρες τους και τρύπωναν στ' αυλάκια και στους άρμακάδες. Στους ίσκιους των δένδρων, μέσα σ' άναποδογυρισμένα σαμάρια ή σε προχειροφτιαγμένες από δένδρο κούνιες, παραδερμένα κοιμώνταν τα νιοβλάσταρα του μόχθου νανουρίζομενα μ' όχλαση και γκαρίσματα.

Τα δρεπάνια άνέμιζαν, γυάλιζαν και κατέβαιναν στα ψηλάλινα κορμιά των σταχυών και τ' οσάκιζαν παρὰ τα έκοθαν. Τούτα, χειροβολισμένα πλάγιαζαν άμέσως άψυχα πάνω στην φρέσκη καλαμιά. 'Όσα άκάμη έμεναν όρθια θρηνούσαν μ' ένα κλάμα μακρύ, συρτό, γεμάτο θρόισμα, π' άνέβαινε σαν παράπονο τους όχτους κι' έδινε το σύνθημα και στα γειτονικά χωράφια. Γέρναν τα γεμάτα καρπό κεφάλια τους, σπινεννούσαν κι' ύστερα κουνιόνταν δεξά - ζερβά - μπρός - πίσω σαν νάθελαν να φύγουν από τον τόπο τους, σαν νάθελαν ν' άποφύγουν το τρισκατάρατο ριζικό του θανάτου.

'Ο γέρος τ' κοιτούσε. Χάιδεψε τη γενειάδα τη λευκόξανθη κι ύστερα τ' όκεφάλι τ' έγγονιού του.

—Θάρος, τρύγος, πόλεμος τού έίπε φιλοσοφικά και τ' ούόταζε με στοργή άπέραντη. Τούτο σήκωσε τ' άγαθά του μάτια, τον περιεργάστηκε μ' άπορία σαν ν' μ' ήν καταλάβε καλά κι' ύστερα σοβαρά - σοβαρά τ' όν ρώτησε.

—Τό θέρισμα και τον πρύγο τ' άξέρω παππού αλλά πές μου γιά τον πόλεμο, τί είναι;

—Χμ, κάτι παρόμοιο. Κάτι δράμικο, σπάταλο, άκαρδο που δέν λογαριάζει τίποτα. Όυτε νειάτα, ούτ' όμορφιά, ούτε μάννα, πατέρα, άδέρφια, τίποτα. Χτυπάει στα γεμάτα κι όποιον πάρει ό Χάρος.

—Πά, πάωωω! Τόσο κακός είναι παππού; Και γιάτί δέν τόν σκοτώνουν τότε;

—Τί; Πετάρηκε ό παππούς. Πού τ' όξέρεις έσύ τ' ούότωμα;

—Νά, σκότωσα μιά γκουστέρα. Στ' άλλο τ' ούο χωριό εί-

δα έναν που σκότωσε τ' ούο λι μ' έ τ' ούόκανο γιάτί έτρωγε, λέει, τ' αυγά και κρυφοδάκωνε κι' όλας. Αυτό δέν είναι τ' ούότωμα παππού; Νά, τού δίνεις μιά έτσι, φράσαπ μ' έ μιά πέτρα, ή μιά έτσι μπάσαμ μ' έ τ' ούο ντουφέκι και πάρτον κάτω 'Έτσι παππού;

—Ναί, έτσι. Μά που νά τόν δρής τόν πόλεμο νά τόν σκοτώσης; Στόν πόλεμο σκοτώνονται οι άνθρωποι μεταξύ τους γιάτί ό πόλεμος είναι μέσα στις καρδιές τους. Σημαδεύεις λοιπόν στην καρδιά και τόν σκοτώνεις τόν άνθρωπο, αλλά όχι τόν πόλεμο. Αυτός φεύγει και πάει και φωλιάζει σ' άλλη ανθρώπινη καρδιά. Τούτος παίρνει τ' όπλο κι' έρχεται και σκοτώνει έσένα και πάει λέγοντας. Κατάλαβες τώρα;

—'Όχι, παππού, δέν κατάλαβα.

—'Έ, λοιπόν καλύτερα μ' ήν καταλάβης ποτέ

Μά ή εύχ' τού γέροντα δέν θάπιανε. Τό παιδί θά καταλάβαινε πολύ σύντομα και πολύ έντονα τόν πόλεμο. Τόσο έντονα, που ούτε κι' ό 'ιδιος' ό διάολος δέν θά τ' ό περίμενε και δέν θά τ' όβλεπε ούτε και στα π' ό γαγκραινιασμένα δεινρά του....

ΤΑΚΗΣ ΒΑΒΗΣ

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΓΙΑ ΜΑΣ

Στην έφημερίδα «Κυθηρακή Δράσις» και εις τ' ό φύλλον της 30.6.1970 δημοσιεύεται ρεπορτάζ της γενομένης

θήριοι, Δωριείς άμφοτεροί». Στά Καστέλλια βρήκαμε μιά φιλοξενία που σπάνια συναντά κανείς. Μέσα σε λίγα

έκδρομής της Κυθηραϊκής 'Αδελφότητας εις την Ρούμην.

Μεταξύ των άλλων δημοσιεύεται και τ' ούο καλύτερο άναδημοσιευόμενον κείμενον: Πειραιώτες έκδρομείς εις Καστέλλια 15.6.70.

(Κυθηραϊκή 'Αδελφότης).

Σε λίγο βραδυάζει. Πλησιάζουμε στην όμορφη, καταπράσινη δροσόλουστη κομώπολη Καστέλλια. Τό μεγάλο χωριό μ' τα ύπολείμματα αρχαίων Δωρικων κάστρων (Κυτίνιον, 'Ερινέος, Πίνδος, Παληόκαστρο). 'Εδώ έγκαταστάθηκαν οι Δωριείς τ' ό 1100 π.Χ., μετά πήγαν στην Δωρίδα και Ναύπακτο και συνέχεια πέρασαν στην Πελοπόννησο, στα Κύθηρα και τ' ό ύπολοιπα νησιά. «Ρόδιοι και Κυ-

λεπτά της ώρας, όλοι μας είχαμε τακτοποιηθή σε όμορφα πεντακάθαρα δωμάτια γιά ύπνο, σε ένα πραγματικά ζηλευτό ούοκίο και φιλόξενο περιβάλλον. 'Από την ύποδοχή των κατοίκων, νουώθαμε τόσο άνετα, τόσο ξεκούραστα, τόσο σαν σε ούογένεια. 'Εδώ, φαίνεται, σ' αυτά τ' ό μέρη, γνωρίστηκαν ό Γεώργιος και ή Τασία Χασιακού, συνυπηρετούντες ως εκπαιδευτικοί. 'Εδώ προσέφεραν δ-λ' ήν δραστηριότητά τους. Γιά τ' ό καλό και την προκοπή τού τόπου. Γι' αυτό και οι συντοπίτες τους Καστελλιώτες, ευγνώμονες άναγνωρίζουν τ' ό καλό αυτό, στον ξεναγό μας Γιώργο Χασιακό και με δ' όλ' όνους τις πόρτες των σπιτιών τους, καλωσορίζουν ό-

ΝΕΟΝ
ΕΞΟΧΙΚΟΝ
ΚΕΝΤΡΟΝ
ΕΙΣ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ

'Ο έπανελθών εξ Αύστριας συμπολίτης μας κ. Γεώργιος Εύθ. 'Αποστολόπουλος άνοικοδόμησεν παρὰ τόν 'Ιερών Ναόν της Εύαγγελιστρίας και ένεκαινίασεν έξοχικόν κέντρον καθ' ός και 'Αναψυκτήριον τελείως σύγχρονον άθηναϊκού τύπου, τ' ό ποίον είναι άληθές κόσμημα δι' ήλην την περιφέρειαν.

Καθ' εκάστην έσπέραν συρρέουν οι Καστελλιώτες αλλά και οι κάτοικοι όλων των περιχώρων και δημιουργείται πράγματι μιά άτμόσφαιρα πολιτισμού ζηλευτή σε όλους.

Πάσα ύποστήριξις εις τ' ό νέον τούτο κατάστημα άξιζει από όλους μας.

ΝΕΟΙ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

'Ο Γεώργ. Χρ. Χαλατσάς, διαπρεπής συμπολίτης μας, λογογράφος και χρονγράφος της έφημερίδος μας Καστελλιώτικα Νέα ύποστάς δοκιμασίαν παρὰ των 'Αρείω Πάγων τήν 27ην 'Ιουλίου, έλαβεν την άδειαν τού δικηγορείν. Τά Κ. Ν. εκφράζουν αυτώ τ' ό πλέον θερμά συγχαρητήρια ως και πάσαν πρόδον.

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

ΑΓΓΕΛΟΣ Ν. ΜΑΚΡΗΣ

'Απεβίωσεν στ' όν Πειραιά τήν 5ην και εκηδεύθη τήν όην Σεπτεμβρίου 1970, εις τ' ό Νεκροταφείον Νεαπόλεως - Νικαίας, ό 'Αγγελος Νικ. Μακρής.

Γενήθηκε στα Καστέλλια τ' ό έτος 1898 και έτσι χάθηκε στο 72ον έτος της ήλικίας του. Τά πρώτα του γράμματα τ' έμαθε στα Καστέλλια, γιά νά συνεχίση μετά στην 'Αμφισσα.

'Ακολούθησε τόν τεχνικό κλάδο και ύπηρέτησε εις τούς σιδηροδρόμους 'Ελληνικού Κράτους, ως τεχνίτης - θερμαστής - μηχανοδηγός, γιά νά φύγη ως Μηχανοστασιάρχης τ' ό έτος 1953, ύστερα από 40 χρόνια ύπηρεσίας.

Είργασθη έντιμα, φιλότιμα και σκληρά, ώστε νά διακριθ' εις την ειδικότητά του και νά λάβη δύο φορές τιμητικές διακρίσεις. 'Υπήρξεν εκλεκτός ούογενειάρχης, άποκτήσας δύο παιδιά, τ' ό ποία έστειλε διά σπουδ' όν ανωτάτη εκπαίδευσιν, — Δικηγόρο τόν γιού του και Φαρμακοποιό τήν κόρη του, που διακρίνονται ως έπιστήμονες και έλεύθεροι επαγγελματίαι.

'Ητο άδελφός έτέρων εξ (6) και κατείχε την 4ην θέση, θραύσας πρώτος την άδελφικήν άλυσιν και προξενήσας βαθυάτην σ' όλους τους λύπην.

'Υπήρξεν έξαιρετικός συγγενής και έτρεφεν μεγάλην αγάπην πρὸς τούς συγχωριανούς του και γι' αυτό δέν παρέλειπεν εύκαιρίαν νά επισκέπτεται τ' ό Καστέλλια, γιά νά επικοινωνή και νά συμμετέχη σε κάθε συγκέντρωσι των συγχωριανών του, είτε στα Καστέλλια, είτε στην 'Αθήνα, είτε στ' όν Πειραιά.

Χαρακτήρ εύθης, ειλικρινής, έντιμος και σκληρός στις ήθικές άρχες και την παράδοσιν. Κα-

λός Χριστιανός.

Αιώνια του ή μνήμη.

Τά «Κ. Ν.» συλλυπούνται θερμώς τούς ούοίους του.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελούμεν την Κυριακήν, 11ην 'Οκτωβρίου 1970, και ώραν 11ην π.μ. 40θήμερον μνημόσυνον, εις τόν 'Ι. Ν. 'Αναλήψεως, έντὸς τού Νεκροταφείου Νεαπόλεως - Νικαίας, υπέρ άναπαύσεως της ψυχής τού λατρευτού μας συζύγου, πατρός, άδελφού, πάππου και θείου,

ΑΓΓΕΛΟΥ Ν. ΜΑΚΡΗ

'Η σύζυγος: Χρυσανγή. Τά τέκνα: Νίκος - Ζωή Μακρή, Νίτσα - 'Αδωνις Γερομήτσου. Οι άδελφοί: 'Αλεξάνδρα Μπούρα, 'Ιωάννης - Δάφνη Μακρή, Παναγιώτης - 'Αλεξάνδρα Μακρή, Γεώργιος - Παναγιού Μακρή, 'Ασημάκης Μακρής, Παναγιού - Σταμάτη Μπάκα, 'Αθανάσιος - 'Αννα Ζαχαροπούλου και 'Ολυμπία - Μιχαήλ Δούκης. Οι έγγονοι, οι άνεψοί.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρεται εις γνώσιν των συμπατριωτών μας ότι, άποφάσει τού Διοικητικού Συμβουλίου τού Συλλόγου μας, ό Σύλλογός μας διά την έξυπηρέτησιν των άπανταχού συμπατριωτών μας, άναλαμβάνει την φροντίδα εκδόσεως ούοδηήποτε νομίμου πιστοποιητικού ή θεσπιώσεως, εξ ούοαδήποτε άρχής, έφ' όσον άποστείλωσιν εις την Διοίκησιν τού Συλλόγου 2 χαρτόσημα των 5 δραχ. και έν γραμματόσημον έσωτερικού δια την άπάντησιν. 'Οφείλουσιν νά είναι σαφείς εις τ' αϊτήματά των, ίνα μή δημιουργούνται άμφιβολία.

'Εκ της Δ'νσεως τού Συλλόγου

Τά «Καστελλιώτικα Νέα» και όλοι οι Καστελλιώτες έξυπηρετούνται μόνον εις τ' ό Τσι. γκογραφείον ΝΙΚ. ΘΩΜΑ Πλατεία 'Αγ. Θεοδώρων 6-

λους μας. Δενδροστοιχίες εις τούς δρόμους από καταπράσινες μουριές, περιβόλια με καπνά, πατάτες και πάσης φύσεως ζαρζαβατικά. 'Ωρωροφόρα δένδρα. Χαγιάτια και βεράντες άρωματισμένες και άνθοστόλιστες με τριανταφυλλίες και άγιόκλημα, γιασεμιά και περικολάδες. Φυλλωσιές, που στην δ'όδροση άνοιξιάτικη πνοή τού άνέμου φουρφουρίζουν και αυλάκια με τρεχούμενα νερά άένα μ' ούομουρίζουν. 'Όλα αυτά μέσα στην βαθεία ήσυχία της βραδυάς, ένω τις νυκτερινές ώρες γεμίζει ό τόπος άηδονοαλήματα στις ρεματιές, συνθέτουν την όλοζώντανη ζωγραφιά που λέγεται Καστέλλια.

... ..

'Εκ τού καθαρού χρηματικού ύπολοίπου της έκδρομής, ή Κυθηραϊκή 'Αδελφότης θά προσφέρει τ' ό ποσόν των 300 δραχ. εις τόν έν 'Αθήναις έδρεύοντα Προοδευτικόν Σύλλογον Καστελλιωτών «Τά Καστέλλια» ως μίαν μικράν τιμητικήν προσφοράν διά την μεγάλην φιλοξενίαν που έτύχαμεν εις τ' ό Καστέλλια.